

Dosarul nr.3ra-1099/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: T.Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Pahopol, V.Negru, A.Bostan)

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Alpro-Construct”, reprezentată de avocatul Elisaveta Caragia,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Alpro-Construct” împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva încheierii din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost repusă în termen cererea de apel declarată de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, și a

deciziei din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, a fost casată hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 26 aprilie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Alpro-Construct” (în continuare SRL „Alpro-Construct”) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspecției de Stat în Construcții (în prezent Agenția pentru Supraveghere Tehnică), intervenient accesoriu ÎS „CRIS „Registru” (actualmente Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”), cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că ÎS „CRIS „Registru” a anunțat concurs pentru efectuarea lucrărilor de reparație capitală a biroului evidență și documentare a populației din or. Fălești (în continuare BEDP

Fălești), iar în urma concursului efectuat, firma a fost aleasă în calitate de ofertant câștigător pentru efectuarea lucrărilor vizate.

Drept rezultat, la 19 august 2014 între ÎS „CRIS „Registru” în calitate de beneficiar și SRL „Alpro-Construct” în calitate de antreprenor, a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 485/13302, prețul contractului potrivit devizelor de cheltuieli fiind de 5 147 491,63 lei.

Pe parcursul derulării contractului, în temeiul pct. 12.2 din contractul nominalizat, au avut loc modificări referitor la valoarea lucrărilor efectuate, iar în urma modificărilor semnate în scris de către părțile litigante, prețul final al contractului de antrepriză nr. 485/13302 din 19 august 2014 potrivit devizelor de cheltuieli a fost indicat în sumă de 1 709 045 lei.

Ulterior, la 11 mai 2015 SRL „Alpro-Construct” a solicitat ÎS „CRIS „Registru” examinarea posibilității rezilierii contractului pe motiv că au crescut prețurile materialelor de construcție, în legătură cu schimbarea semnificativă a cursului Euro și dolarului USD.

Ca rezultat al rezilierii contractului ÎS „CRIS „Registru” a anunțat un nou concurs privind efectuarea lucrărilor de reparație capitală a clădirii nefinisate BEDP or. Fălești, str. Ștefan cel Mare, nr. 18.

În rezultatul examinării ofertelor prezentate și a verificării devizelor de cheltuieli, investitorul a stabilit ca fiind ofertant câștigător pentru efectuarea lucrărilor de reparație capitală a clădirii nefinisate BEDP or. Fălești, SRL „Alpro-Construct”.

Respectiv la 22 iulie 2015 între ÎS „CRIS „Registru” în calitate de beneficiar și SRL „Alpro-Construct” în calitate de antreprenor a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 543/13931 pentru efectuarea lucrărilor de reparație capitală a clădirii nefinisate BEDP or. Fălești, valoarea lucrărilor de construcție din al doilea contract fiind de 4 825 692,84 lei.

Imobilul a fost finisat de antreprenorul SRL „Alpro-Construct” în luna martie 2016, antreprenorul anunțând beneficiarul în scris despre acest fapt, iar la 10 martie 2016 a fost întocmit și procesul-verbal nr. 3 cu privire la finisarea lucrărilor.

Ulterior a fost întocmit și procesul-verbal de recepție finală a clădirii administrative a oficiilor Biroului evidență și documentare a populației Fălești de pe str. Ștefan cel Mare, nr. 18, comisia de recepție finală recepționând lucrările efectuate fără careva obiecții.

Reclamanta a indicat că în urma derulării acestor două contracte, beneficiarul investitor ÎS „CRIS „Registru” nu a înaintat careva obiecții către antreprenorul general nici referitor la calitatea construcției și nici referitor la plățile solicitate de ultima.

A menționat că Inspecția de stat în Construcții a efectuat controlul asupra utilizării investițiilor publice în construcții și anume, control inopinat al volumului și costului lucrărilor de construcție executate de către SRL „Alpro-Construct” la obiectivul „Lucrările de reparație capitală a oficiului BEDP Fălești, str. Ștefan cel Mare nr. 18”, efectuate de reclamantă în baza contractelor de antrepriză, iar drept urmare a fost emis Actul de control nr. 53 din 19

septembrie 2016, în care s-ar fi constatat mai multe încălcări din partea antreprenorului SRL „Alpro-Construct”.

Astfel, în baza actului de control a fost emisă decizia nr. 14 din 27 decembrie 2016, prin care s-a dispus încasarea din contul SRL „Alpro-Construct” în contul bugetului de stat a venitului de 1 336 671,20 lei, obținut nelegitim de la exagerarea volumului și a valorii lucrărilor.

În opinia sa, Actul de control nr. 53 din 19 septembrie 2016 și Decizia de sancționare nr. 14 din 27 decembrie 2016 sunt ilegale, emise cu încălcări procedurale, precum și de competență, motiv pentru care urmează a fi anulate de către instanța de judecată.

A indicat că controlul în cauză a fost efectuat în perioada 7 septembrie 2016 - 9 septembrie 2016 la o diferență de câteva luni de la recepția finală a lucrărilor de reparație, finisarea lucrărilor a obiectului „Lucrările de reparație capitală a imobilului cu resistematizarea încăperilor nelocative din or. Fălești, str. Ștefan cel Mare 18”, care a avut loc la 10 martie 2016, consemnată în procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, prin care edificiul a fost recepționat de Comisia de recepție fără obiecții.

Conform pct. 34 din Regulamentul de recepție a construcțiilor și instalațiilor aferente, aprobat prin HG nr. 285 din 23 mai 1996, la care face referire inspectorul Surugiu Vitalie, după ce investitorul a acceptat recepția cu sau fără obiecții, el nu mai poate solicita alte remedieri de lucrări, penalizări, diminuări de valori și altele decât cele consemnate în procesul-verbal de recepție. Fac excepție de la acest punct numai viciile ascunse, descoperite în termenul stabilit conform legii.

A declarat că nu au existat temeiuri de a efectua controlul inopinat, temeiuri prevăzute expres de art. 19 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, cu atât mai mult că contrar art. 24 pct. j) din Legea nominalizată, controlul a fost efectuat în absența reprezentantului SRL „Alpro-Construct”, iar actul de control i-a fost înmănat după emiterea Deciziei de sancționare nr. 14 din 27 decembrie 2016.

Anume din motivul necomunicării actului de control în termen, persoana juridică supusă controlului a fost în imposibilitate de a-l contesta în termenul prevăzut de art. 28 pct. 6) din Legea indicată mai sus.

La momentul inițierii controlului, Inspekția de Stat în Construcții intra în categoria organelor abilitate cu dreptul de a iniția controale și de a emite decizii în temeiul actului de control, fiind inclusă la pct. 15 din anexa la Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Ulterior, Legea numită a suferit modificări, iar prin Legea nr. 230 din 23 septembrie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, intrate în vigoare la 28 octombrie 2016, Inspekția de Stat în Construcții nu mai este inclusă în categoria organelor abilitate cu dreptul de a iniția controale și a emite decizii în temeiul actului de control. Acest lucru este indicat în Hotărârea Curții Constituționale nr. 29 din 28 octombrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din pct. 34 al Anexei 3 la HG nr. 360 din 25 iunie 1996 cu privire la controlul de stat al calității în construcții.

Pct. 61 din hotărârea Curții Constituționale concluzionează că Inspecția de Stat în Construcții putea emite decizii în baza actului de control până la intrarea în vigoare a Legii nr. 230 din 23 septembrie 2016. Decizia de sancționare nr. 14 a fost emisă de Inspecția de Stat în Construcții în baza Actului de control nr. 53 din 19 septembrie 2016 la data de 27 decembrie 2016, respectiv după intrarea în vigoare a Legii nr. 230 din 23 septembrie 2016, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, când deja Inspecția de Stat în Construcții nu mai făcea parte din categoria organelor abilitate cu dreptul de a iniția controale și a emite decizii în temeiul actului de control.

Astfel, deoarece Inspecția de Stat în Construcții a încălcat prevederile Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, aprobat prin HG nr. 360 din 25 iunie 1996 în ce privește modul de exercitare a acestui control, perioada în care acesta urma a fi făcut și includerea unor concluzii eronate în actul de control datorate insuficienței actelor cercetate de inspector a fost depusă prezenta acțiune.

În susținerea opiniei enunțate, reclamanta a specificat că potrivit Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, la data emiterii Deciziei de sancționare nr. 14 din 27 decembrie 2016 organul de control Inspecția de Stat în Construcții nu mai făcea parte din categoria organelor abilitate cu dreptul de a emite decizii în temeiul actului de control.

Respectiv, atât Actul de control nr. 53 din 19 septembrie 2016 cât și Decizia de sancționare nr. 14 din 27 decembrie 2016 sunt ilegale și urmează a fi anulate de către instanța de judecată.

La 24 februarie 2017 a fost înaintată cererea prealabilă către Inspecția de Stat în Construcții, prin care s-a solicitat anularea Deciziei de sancționare nr. 14 din 27 decembrie 2016 și a Actului de control nr. 53 (pe care reclamanta nu îl primise la acea dată, deși îl solicitase) ca fiind ilegale și emise cu încălcarea procedurii stabilite de actele normative incidente cauzei, însă fără careva rezultat.

SRL „Alpro-Construct” a solicitat anularea Actului de control nr. 53 din 19.09.2016 cu privire la volumul și costul lucrărilor de construcție executate la obiectivul „Lucrările de reparație capitală a oficiului BEDP Fălești, str. Ștefan cel Mare nr. 18 ” și a Deciziei cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 14 din 27.12.2016.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Alpro-Construct” a fost admisă integral, fiind anulată decizia Inspecției de Stat în Construcții cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 14 din 27.12.2016, prin care s-a încasat de la SRL „Alpro-Construct” în bugetul de stat suma de 1 336 671,20 lei și actul de control nr. 53 din 19.09.2016 al volumului și costului lucrărilor de construcție executate la obiectivul „Lucrările de reparație capitală a oficiului SEDP Fălești, str. Ștefan cel Mare nr. 18”.

Prin încheierea din 19 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, fiind repusă Agenția pentru Supraveghere

Tehnică în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu acceptarea cererii de apel pentru examinarea în fond.

Prin decizia din 19 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică, a fost casată hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Alpro-Construct” a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SRL „Alpro-Construct”, a fost casată încheierea și decizia din 19 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare la etapa soluționării cererii de repunere în termen a apelului declarat de către Agenția pentru Supraveghere Tehnică (succesor în drepturi al Inspecției de Stat în Construcții) la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

După rejudecare, prin încheierea din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea Agenției pentru Supraveghere Tehnică cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a fost repusă în termen cererea de apel declarată de Agenția pentru Supraveghere Tehnică.

Prin decizia din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică, a fost casată hotărârea din 23 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea încheierii și a deciziei enunțate, la 8 iulie 2019 și, respectiv la 16 august 2019, SRL „Alpro-Construct”, reprezentată de avocatul Elisaveta Caragia le-a contestat cu recurs, solicitând în urma completării recursului admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești contestate ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei decizii noi, de menținere a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată, în referința asupra cererii de apel și în cererea de recurs anexate la dosar, suplimentar invocându-se că încheierea instanței de apel, prin care apelanta Agenția pentru Supraveghere Tehnică a fost repusă în termenul de declarare a apelului este ilegală și nefondată, deoarece apelanta nu a prezentat argumente și probe pertinente ce ar demonstra imposibilitatea depunerii apelului în termenul legal.

A menționat că art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă indică că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, și nu de la data recepționării acestuia după cum greșit a interpretat instanța de apel.

În aceste circumstanțe, fără nici o modalitate de interpretare, legea nu dispune un alt termen pentru persoanele care nu au participat la ședința în care urma să fie pronunțat dispozitivul, fiind îndeplinită procedura de citare.

Agenția pentru Supraveghere Tehnică a cunoscut despre data, ora și locul ședinței de judecată, expediind instanței de apel pentru ședința din 23 octombrie 2017 susținerile verbale și referința.

În opinia sa, respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligație pozitivă și are menirea asigurării unei bune funcționări a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de Lege și doar în cazul în care partea înaintează o cerință de repunere în termen, justificată obiectiv și probată prin probe pertinente și admisibile în temeiul art. 116, 118, 121, 122, 362 alin. (3) Cod de procedură civilă, prin care va dovedi că omiterea termenului a fost cauzată din motive întemeiate.

În speța dată, astfel de probe nu au fost prezentate instanței.

De asemenea, a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și nefondată, deoarece instanța de apel a aplicat eronat legea în baza căreia și-a motivat decizia raportată la circumstanțele cauzei și nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată, motivând decizia cu aplicarea și interpretarea arbitrară a normelor.

Ca urmare, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de respingere a acțiunii, pe când soluția instanței de fond este justă și întemeiată.

Prin referințele depuse la 6 august 2019 și la 13 august 2019, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” au solicitat declararea recursului depus de SRL „Alpro-Construct” ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

La 1 aprilie 2019, a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, fapt ce rezultă din articolul 257 alin. (1) al acestuia.

Articolul 258 alin. (3) Cod administrativ statuează că procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Astfel, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, în coroborare cu Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții

Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea și decizia contestată 26 februarie 2019 și, respectiv la 2 iulie 2019 (vol.II,f.d.115,179). Astfel, având în vedere că încheierea din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a putut fi contestată odată cu fondul deciziei, iar decizia instanței de apel a fost recepționată de reprezentantul recurenteii la 25 iulie 2019, recursul nemotivat depus la 8 iulie 2019 și cel motivat depus la 16 august 2019 este în termen.

La 23 octombrie 2019, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a numit recursul enunțat pentru examinare în fond, în complet de 5 judecători.

Verificând legalitatea încheierii și a deciziei din 26 februarie 2019 și, respectiv din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, adoptate în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de SRL „Alpro-Construct”, reprezentată de avocatul Elisaveta Caragia întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere, prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică urmează a fi respinsă, iar apelul declarat împotriva hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1) Cod administrativ în coroborare cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din același cod, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu art. 236 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, apelul se declară inadmisibil în special când apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1).

La rândul său, conform art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Iar prin prisma art. 195 din același cod, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Astfel, la acest capitol, instanța de recurs reține prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, potrivit căruia instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar

apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Totodată, conform art. 362 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Conform art. 116 alin. (1) și (2) din același cod, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată.

După cum denotă actele cauzei, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost adoptat și pronunțat public la 23 octombrie 2017 (vol.I,f.d.155).

La fel, s-a constatat că Agenția pentru Supraveghere Tehnică (succesor în drepturi al Inspecției de Stat în Construcții) a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central la 1 decembrie 2017, solicitând concomitent și repunerea în termenul de declarare a apelului (vol.I,f.d.158).

După rejudecarea cauzei dispusă prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, instanța de apel examinând cererea de repunere în termenul de declarare a apelului Agenției pentru Supraveghere Tehnică a stabilit prin încheierea contestată din 26 februarie 2019 că apelanta nu a participat la examinarea cauzei în fond și nu a asistat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, ulterior, la 6 noiembrie 2017 a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe, prin intermediul oficiului poștal.

A concluzionat că apelanta nu a putut exercita din motive neimputabile acesteia dreptul de declarare a apelului în termenul de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului, deoarece nu a cunoscut despre hotărârea primei instanțe (vol.II,f.d.115-118).

Colegiul reține însă că această soluție este prematură, iar raționamentul instanței de apel de a admite cererea de repunere în termen a apelului este în contradicție cu prevederile art. 116 Cod de procedură civilă și probatoriul din dosar.

Colegiul atestă că Agenția pentru Supraveghere Tehnică, solicitând repunerea apelului în termen, a indicat că nu a fost prezentă la ședința de judecată din 23 octombrie 2017 în care s-a pronunțat dispozitivul hotărârii, ulterior, la 6 noiembrie 2017 a recepționat dispozitivul hotărârii primei instanțe și în termen de 30 de zile de la data recepționării acestuia a declarat apel.

Din prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, se deduce că termenul declarării apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data depunerii cererii de întocmire a hotărârii integrale, ci de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Respectiv, aceste prevederi legale sunt aplicabile atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care a fost absentă.

Prin urmare, prin prisma prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, Agenția pentru Supraveghere Tehnică urma să depună cerere de apel până la data de 23 noiembrie 2017. Cu toate acestea apelul a fost depus la 1 decembrie 2017 (vol.I,f.d.158).

Or, la caz termenul de declarare a apelului a început să curgă la 24 octombrie 2017, ziua imediat următoare pronunțării dispozitivului hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și a expirat 30 de zile mai târziu, la 23 noiembrie 2017, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului.

Cât privesc argumentele Agenției pentru Supraveghere Tehnică, preluate greșit de către instanța de apel precum că a omis întemeiat termenul de declarare a apelului, deoarece nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și care urmează a fi respinse, or, ultima a fost legal citată despre data, ora și locul ședințelor de judecată, mai mult, fiind pârâtă pe cauza dată, reprezentantul a participat la ședințele de judecată, iar la 23 octombrie 2017, a depus prin intermediul cancelariei a instanței de fond susținerile verbale, respectiv era de responsabilitatea acesteia de a se interesa de soarta dosarului și despre soluția adoptată de instanța de fond.

Prin urmare, atât Agenția pentru Supraveghere Tehnică, cât și reprezentantul acesteia, Viorel Rabei au fost în cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, prin urmare, trebuiau să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a se interesa despre desfășurarea litigiului și de a proteja drepturile sale de acces la instanță fapt, însă, ignorat de aceștea, ce a generat omiterea termenului de declarare a apelului.

Or, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a fost obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarului despre care cunoștea cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea sa și să respecte termenele prevăzute de lege, adică urma să întreprindă toate măsurile necesare de protejare a drepturilor sale, inclusiv, prin acțiuni concludente, de informare în privința modului de derulare a procesului prin care să demonstreze păstrarea interesului față de caz și imposibilitatea de a se familiariza cu hotărârea adoptată într-un asemenea mod, pentru a dispune de posibilitatea contestării hotărârii în termen.

Nu poate fi reținut ca temei de a considera că apelul a fost depus în termen nici argumentul Agenției pentru Supraveghere Tehnică precum că dispozitivul hotărârii contestate a fost recepționat de ultima la 6 noiembrie 2017, astfel termenul de declarare a apelului urma a curge anume din această dată, or, conform modificărilor operate prin Legea nr.155 din 5 iulie 2012, în vigoare din 30 noiembrie 2012, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu din momentul primirii copiei hotărârii sau a dispozitivului acesteia, cum prevedea anterior norma procesuală.

Astfel, Agenția pentru Supraveghere Tehnică prin lege era obligată să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă în prezenta speță.

Alte circumstanțe în motivarea repunerii în termen a apelului nu au fost invocate, or, pentru a fi repus în termenul de declarare a apelului Agenția pentru Supraveghere Tehnică urma să prezinte probe concludente, care ar demonstra imposibilitatea executării în termen a actului de procedură. Asemenea probe la moment în materialele dosarului nu se regăsesc.

În astfel de circumstanțe și având în vedere faptul că apelul a fost depus peste termenul legal de declarare, nefiind constatate temeiuri legale pentru repunerea în termen a apelului, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul depus de SRL „Alpro-Construct”, reprezentată de avocatul Elisaveta Caragia cu casarea încheierii din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei decizii noi sub formă de încheiere prin care cererea Agenției pentru Supraveghere Tehnică privind repunerea în termenul de declarare a apelului să fie respinsă ca neîntemeiată.

La rândul său, repunerea prematură a apelului pe rol de către instanța de apel a pus sub lovitură și decizia adoptată pe fond, motiv pentru care decizia din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău urmează soarta încheierii din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău care a fost casată, or, în cazul examinării apelului declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică pe fond, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Se reține prin prisma jurisprudenței relevante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului contra Republicii Moldova în privința standardelor de procedură imperative, că încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat într-o manieră certă interpretarea și aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept procedural referitor la temeiurile repunerii în termen a apelului declarat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică și la termenul de declarare a apelului depus împotriva hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de SRL „Alpro-Construct”, reprezentată de avocatul Elisaveta cu casarea încheierii și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere, prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare

a apelului depusă de Agenția pentru Supraveghere Tehnică urmează a fi respinsă, iar apelul declarat împotriva hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1) Cod administrativ în coroborare cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Alpro-Construct”, reprezentată de avocatul Elisaveta Caragia.

Se casează integral încheierea din 26 februarie 2019 și decizia din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Alpro-Construct” împotriva Agenției pentru Supraveghere Tehnică, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, cu privire la contestarea actelor administrative cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere prin care:

Se respinge cererea apelantei Agenția pentru Supraveghere Tehnică cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Cererea de apel declarată de Agenția pentru Supraveghere Tehnică împotriva hotărârii din 23 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central se declară inadmisibilă ca fiind depusă după expirarea termenului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat